

Sygnatura akt I C 1042/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pułtusku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Arkadiusz Piotrowski
Protokolant:	sekretarz Ewelina Borkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016 roku w P.

sprawy z powództwa (...) **Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.**

przeciwko **J. C. (1)**

o zapłatę

orzeka

powództwo oddala.

Sygnatura akt I C 1042/15

UZASADNIENIE

Powód G. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wystąpił z powództwem przeciwko J. C. (1) o zapłatę kwoty 638,06 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od 25 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) S.A. w W., jako wierzycielem pierwotnym, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i niezapłacenia przez pozwanego 638,06 złotych wynikających z wystawionej faktury, która to wierzytelność została nabyta przez powoda (k 22-23).

Sąd zarządzeniem z 09 października 2015 roku zobowiązał pełnomocnika powoda do złożenia dokumentów pozwalających na weryfikację prawdziwości twierdzeń powoda przytoczonych w pozwie, w szczególności na ustalenie sposobu wyliczenia kwoty dochodzonej pozwem oraz tytułu dochodzenia tej kwoty w terminie dwutygodniowym pod rygorem art. 207§6 i 7 kpc. Zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda 06 listopada 2015 roku.

Na rozprawie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował również kwotę dochodzoną pozwem, jak również wszystko co napisał powód (k 35).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany J. C. (2) zawarł 05 marca 2002 roku z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, na podstawie której (...) S.A. w W. zobowiązała się do świadczenia na jego rzecz powszechnych usług telekomunikacyjnych, a pozwany zobowiązał się do zapłaty za nie. 27 kwietnia 2009 roku został zawarty aneks do tejże umowy. Przedłużono w nim okres obowiązywania umowy na czas określony – 24 miesiące począwszy od 01 czerwca 2009 roku udzielając pozwanemu ulgi (umowa – k 24-26). 04 września 2013 roku została wystawiona nota obciążeniowa na kwotę 638,06 złotych jako odszkodowanie za terminal (...). Termin płatności został określony na 18 września 2013 roku (nota – k 27, wydruk – k 29).

15 stycznia 2014 roku (...) S.A. w W. sporządziła zawiadomienie o cesji wierzytelności w łącznej kwocie 638,06 złotych na rzecz G. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. na podstawie umowy z 17 grudnia 2013 roku. Wysokość przeniesionej wierzytelności miała wynikać z noty obciążeniowej z 04 września 2013 roku wystawionej przez (...) S.A. w W. jako „odszkodowanie za niezwrócony sprzęt/kara za zerwanie umowy” (pismo – k 28, wydruk – 29).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W niniejszej sprawie w zasadzie jedynymi dowodami zaoficerowanymi przez pełnomocnika powoda były dokumenty prywatne wystawione przez (...) S.A. w W. oraz aneks do umowy zawarty pomiędzy pozwanym a (...) S.A. w W. i w tym zakresie nie były one kwestionowane przez pełnomocnika pozwanego, a zatem mogły stanowić wiarygodny materiał dowodowy, ale tylko co do tego, że oświadczenia złożone w dokumentach pochodziły od osób, które je podpisały, a nie co do prawdziwości twierdzeń w nich zawartych. Pełnomocnik powoda na rozprawie zakwestionował bowiem wszystko to, co napisał powód, jak również kwotę dochodzoną pozwem.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że pomiędzy (...) S.A. w W. a pozwanym została zawarta umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pomimo tego powód miał obowiązek wykazać nie tylko, że przedmiotowa umowa została zawarta, ale także z jakich konkretnie postanowień umowy wynikała przedmiotowa wierzytelność, czego dokładnie ona dotyczyła, w jakiej wysokości mógł naliczyć ewentualne kary umowne czy odszkodowania i wreszcie w przypadku nastąpienia jakich zdarzeń był do tego uprawniony. Tymczasem do pozwu został dołączony tylko aneks do umowy pierwotnej. Nie złożono regulaminu promocji, z którego, jak należy założyć, wynikały dodatkowe obowiązki i uprawnienia stron umowy. Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a jak stanowi art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jak wskazano wyżej za udowodniony Sąd uznał jedynie fakt zawarcia przez pozwanego i cedenta przedmiotowej umowy oraz sporządzenia dokumentów dołączonych do pozwu przez osoby, które je podpisały. W pozostałym zakresie prawdziwość twierdzeń przytoczonych w pozwie podlegała udowodnieniu przez powoda zgodnie z treścią art. 253 kpc. Temu obowiązkowi powód nie podolał, albowiem nie przedstawił żadnych dokumentów, ani innych dowodów, z których by wynikało, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie wobec pozwanego, w jakiej wysokości, na jakiej podstawie i od kiedy. Za takowe w szczególności nie można uznać noty obciążeniowej, ponieważ pełnomocnik pozwanego zakwestionował kwotę dochodzoną pozwem, jak również zaprzeczył wszystkim okolicznościom przytoczonym w pozwie. Sąd nie miał więc możliwości ustalenia czy rzeczywiście dochodzone roszczenie powodowi przysługiwało. Co więcej powód nie wykazał nawet, że rzeczywiście nabył jakąkolwiek wierzytelność od cedenta, albowiem nie została złożona jakakolwiek umowa w tym względzie. Z uwagi na zastępowanie powoda przez profesjonalnego pełnomocnika należało uznać, iż obowiązki powyższe były mu znane, a dopuszczanie przez Sąd dowodów z urzędu niczym nieuzasadnione. To powód, jako wywodzący z przytoczonych faktów korzystne dla siebie skutki prawne miał obowiązek je udowodnić. Trzeba bowiem pamiętać, że powszechnie przyjmuje się zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie iż, ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat, a więc to ten który twierdzi powinien udowodnić swoje twierdzenia, a nie ten, który im zaprzecza, co wynika wprost z art. 6 kc.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, to jest przede wszystkim nie udowodnienie roszczenia wobec pozwanego, powództwo, wraz z zawartym w nim żądaniem zasądzenia kosztów procesu, musiało zostać oddalone w całości, przy czym żądanie zasądzenia kosztów procesu, wobec przegrania sprawy, na podstawie art. 98 kpc.

SSR Arkadiusz Piotrowski